

Priloga.

Kje včasih tihi čas
prileti' bleda' stena
na tvoj.

Ne goji se
že vneto par uče ni

ke ~~inva~~ ~~inva~~ ~~inva~~

leta'

Na tvojem tvee

že vledi...

ščel v tvojim
stolcu curk krvi;

ljudem

:-bice ži, obleži.

tricho korovek

OB 40-LETNICI

PESNIKOVE

SMRTI

Jože A. Hočevar

JESENSKI ČAS V KOSOVELOVI PESMI

Kras zaobsega v Kosovelovem pesniškem delu gotovo eno izmed najintimnejših doživetij. Niti ljubezen, ki je tako pogosten, lahko bi rekli običajen del vsake pesniške govornice, niti uporno iskanje družbenih in socialnih rešitev, ne morejo prekriti tega enkratnega, Kosovelu lastnega odnosa do kraške pokrajine. Kras je prevzaprav izhodišče njegovega celotnega doživljajskega sveta, je njegovo jedro, podlaga, na kateri je pesnik zidal svojo pesniško zgradbo. To nam jasno dokazujejo kraške impresije, ljubezenske pesmi, pesmi, v katerih razmišlja o sebi in svojem poslanstvu ter naposled tudi pesmi upora.